

עבודות היא חרות

יחסי עבודה מעוררים. זה מה שהיה במצרים, בזמן פרעה. והנה אנו יושבים היום ומספרים בלי בושה את סיפור יציאת מצרים, וילדינו יושבים לידנו ומאזינים.

להפסיק עם זה תיכף ומיד!
להחזיר את כל העבדים הבור-חיים למצרים. לתת להם איזו פרמיה קטנה, ושימשיכו לערוב בטון ולבנות פירמידות.
עובד מצטיין, שמעת?
הפסקת הצהריים נגמרה. לח-זור לעבודה!

פני!
איך אתם לא מתביישים!
דווקא עכשיו, במצבנו הבטחוני, נחוג את חג החרות.

מה בעצם קרה שם, במצרים, לפני ארבעת אלפים שנה?
פועלים בלי מוסר, שביתות פראיות. שיתוק פסי הייצור. הסתה. פרובוקציה. סאבוטאז'. פאראזיטים.
בקיצור, משק במשבר. תעשייה משותקת. אין חומר. אין לבנים. הפועלים ברחו למדבר. הכריזו על יישות. משוגעים!

בחירת בגדות

לא הדרג הצבאי אלא הדרג ה-בטהוני האזרחי, ובאישורו של ראש הממשלה ושר הבטחון דאוד בן גוריון ז"ל הם ה-

(מערבי" 16.3.75, מתוך "ראשי מערכת הבטחון ב-1956 טוענים")

- קרא בעיון את הקטע שלפניך וענה על השאלות.
1. מי היו ראשי מערכת הבטחון ב-1956?
 2. הסבר ונמק מדוע היה או הדרג האזרחי אחראי ולא הדרג הצבאי? (ניתן להסתמך על דו"ח ועדת אגרנט).
 3. מי אחראי לבזיונות כשמשנה דיין הוא שר?
 - א. הדרג הצבאי, ב. הרמטכ"ל, ג. ראש אמ"ן, ד. כולם כאחד.
 4. מי אחראי לבזיונות כשמשנה דיין הוא רמטכ"ל?
 - א. הדרג האזרחי, ב. ראש הממשלה המנוח, ג. ראש אמ"ן, ד. כולם כאחד.
 5. מהי כתובתו של דוד בן גוריון ז"ל שבה צריך לברר את הטעון בירור?
 6. מהו או מיהו שיא החוצפה?
- בין הפותרים כמו שצריך תוגרל טיפה לכאנגקוק.

מוות בשחקים

(רומאן ריגול נוסף מאת ד"ר מ. בר-זוארץ — האיש שהגיש לכם את הדוקטור שיעמם פעמיים)

אלפונסו חונטס, החציקון הקישח מן הא.ק.ג. לגם בעצלתיים את שא-ריות הקפה השחור והיממה לעצמו בהיממה: „עוד יום של בטלה צפוי לי בין ערימת הנירות המשעממים.“ אלא שבאותו רגע צילצל הטלפון הוורוד שעל שולחנו בצליל מתכת.

חונטס הרים את השפופרת בתנועה כבדה והניח לה להשמט על צווארו. „חונטס כאן...“ הפליט.

„חונטי?“ נשמע קולו הרענן של קולונל (אלי"מ) ארעו קומתי מן השירותים של הביון הישראלי. „איך העניינים אלפונסו?“

„יבש“, השיב החציקון העיף בקולו העמוק והיבש.

„יש משימה“, אמר קומתי. „יש סוכנת. תתיכה אמיתית. הכינוי שלה פוץ 714. יש שדר סודי. צופן. היא תבוא למסלול הנחיתה בבונצ'שוויג, האנובר, שעה 2856. היא לובשת לבן ומשקפי שמש. פגוש אותה והתחל לפעול.“

„אכן, משימה מרתקת“, ענה חונטס, חגר את אקדחו ויצא אל הלילה האפולולי ומבשרי הרעות.

★ ● ★

הם סעדו בבאר קטן ליד תחנת הרכבת הריקה שליד המלון. הגשם המשיך לרדת.

חונטס אמר לה: „יש לי חדר עם מיטה כפולה.“

„אני סוכנת כפולה“, אמרה פוץ 714 בחיור.

„מרטיני כפולה!“ אמר חונטס למלצרית הכפולה שריצדה לנגד עיניו. לפתע נדבקו שפתיו אל מקורה. הוא חש את ההלם שבנשימתה. הריח את זרעוני הבוקר שאכלה בשוכך, אי שם במזרח התיכון. הוא החליק על פלומתה הצחורה והיא נענתה לו בשקיקה. העביר את ידו על בטנה הרכה ועל כנפיה החטובות. היא החזירה לו גירגורי הנאה ובחנה בעיניה הצחורות את גופו מוצק. הם נכנסו לאקסטזה פראית ומשוחררת מכל מעצורים...

★ ● ★

הם שכחו נינוחים ורגועים על הסדינים הצחורים. מעשנים בצוותא. נוצותיה הבהירות עלו ירדו בקצב נשימתה הרגוע.

„הייתי רוצה לדעת את שמך האמיתי“, לחש חונטס בלחשישה.

„שמי יונה“, השיבה פוץ 714, „ואני יונת דואר בשירות הביון הישראלי“, השיבה.

לפתע נסתיים הסיפור בפתאומיות.